



## **Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina**

**Pirhing, Ehrenreich**

**Dilingæ, 1690**

§. II. Quibus casibus per appellationem non suspendatur jurisdictio Iudicis  
â quo, sed eâ adhuc pendente nihilominus is procedere possit?

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

## S E C T I O VIII.

## De effectu appellationis, &amp; attentatis post illam.

Effectus appellationis duplex est, suspensivus, & devolutivus. De priore fit

## §. I.

## De effectu appellationis suspensivo.

Per appellationem à sententia definitiva ordinariè suspenditur Iudicis à quo iurisdicatio, circa causam illam, in qua est appellatum, ita ut pendente appellatione eam executioni mandare non possit; non autem per appellationem ab interlocutoria, Iudicis à quo iurisdicatio suspenditur, quin possit in causa procedere, donec inhibeat à Iudice, ad quem appellatum fuit, ut ex dictis patet. & ex c. Venientes 19. de iurejurand. & ex c. Dilectis 55. h. r. Quamvis circa alias causas diversas à causa appellationis respondere teneatur, qui appellavit, coram Iudice à quo, si coram eo conveniatur, recusari tamen potest hic in talibus causis, tanquam Iudex suspectus, ut habetur in c. Proposuit 24. h. r. Sicut enim per appellationem non eximitur à iurisdictione sui ordinarii Iudicis, nisi in ea tantum causa, circa quam appellavit, ita in aliis causis ob periculum gravaminis recusare eum potest (saltem de iure Canonico) contra quem appellavit, & sic merito minus benevolam timere potest, Allegare tamen, & probare hic recusans debet coram arbitris communi consensu electis, non tantum, quod contra talem

Iudicem in alia causa jam appellavit sed quod ab eo injustè fuerit gerens

## §. II.

Quibus casibus per appellationem non suspendatur iurisdicatio Iudicis à quo appellatum, sed eà adhuc pendente nihilominus procedere possit?

Primo potest Iudex à quo, non obstante appellatione, & hac pendente procedere in causa, circumstantiè attentati, faciendo omnia illa, ad faciliorem finem seu exitum causæ appellationis conducunt, modo se immisceat causæ appellationis, de qua v.g. cognoscendo, &c. prout fuerit per c. Cum teneamur 17. h. r. quia per appellationem iurisdicatio Iudicis à quo appellatum est extincta, sed suspensa tantum, quæ causam, in qua est appellatum, ita ut iustitia illius cognoscere non possit adeoque cum dicitur pendente appellatione nihil immutandum, aut immutandum, &c. intelligi tantum debet prohiberi, ne quidquam immutetur, non ut vetur in præjudicium appellationis, autem, quod prohibeantur ea, quæ in favorem appellationis, & faciliorem exitum à Iudice à quo fiunt.

Secundò potest Iudex ordinarius, qui appellavit, non obstante appellatione, & hac pendente, punire ob circumstantiæ fortasse post appellationem peractam, aut ante eam commisit c. Preterea 22. h. r. quia eos, ut ait Pontifex, appellatio in sua iniquitate tueri non debet, quominus per Canonicam censure puniri debeant.

Tertiò potest Iudex à quo, sive ordinarius, sive delegatus ille sit, à causa appellata



terlocutoria, aut gravamine ante definitivam appellavit aliquis, si citet ad terminum certum appellentem ad audientiam revocationem gravaminis, si quidem eam faciendam existimet, quod fieri posse ex dictis jam patet, & ille qui appellavit in termino præfixo non compareat, Iudex tamen gravamen re ipsa, & actu revocet, liberè in causa, non obstante appellatione factâ, procedere contra absentem etiam tanquam contra contumacem *c. Si à Iudice 10. h. r. in 6.* quia cessante gravamine, propter quod appellatum, & per revocationem jam cessat, cessat etiam effectus, appellatio scilicet, & consequenter totam suam jurisdictionem habet Iudex à quo.

Quartò potest Iudex à quo eum, quem ob contumaciam v. g. suam excommunicavit, non obstante, quòd ad Papam, aut alium Superiorem hic appellaverit, ab excommunicatione absolvere, (si absolutionem hanc ab ipso petat, qui appellavit, & sufficientem cautionem adversæ parti præstet) quamvis adversarius contradicat, & appellet etiam *c. Quà fronte 25. h. r.* tum quòd per hanc absolutionem non impeditur cursus appellationis, tum quòd sic animæ excommunicati consulatur, & simul per cautionem præstitam parti adversæ. Vide plura de his apud *Ant. Mech.*

§. III.

An, & quando suspendatur per appellationem censura sub conditione laia?

Si appellet, qui sub conditione censurâ affectus est, ante eventum conditionis, suspenditur in tali casu per appellationem interpositam sententia censuræ,

ita ut non contrahatur, etiam si conditio non servetur. *c. Præterea 40. h. r.* neque enim censuram quis incurrere potest, nisi obligetur ad id, quod sub censura illi præceptum est exequendum, sed post appellationem legitimè interpositam non obligatur quis præcepto aut sententiâ Iudicis, ergo etiam si conditio non servetur, cuius nulla est post appellationem legitimam obligatio, non incurrit censuram: potest autem à sententia censuræ sub conditione laie appellari, etiam post elapsos decem dies, dummodo conditio adhuc pendens sit, & nondum impleta; quia qui talia sub conditione censuræ incurrere præcipit, continuò censetur gravare, dum conditio eveniat, ergo continuò contra talem appellari potest: incurrit tamen hic censuram, cui sub conditione censuræ incurrere sub conditione præceptum, aut prohibitum est aliquid, etiam si pendente conditione mutaverit forum & domicilium, si non appellaverit *juxta Gloss. in cit. c. Præterea*, etsi censura talis feratur per modum sententiæ judicialis ob factum præteritum, & commissum tempore prioris domicilii v. g. subjectionis, &c. quia per talem sententiâ à Iudice prioris domicilii in ea causa præventus fuit.

§. IV.

De effectu appellationis devolutive.

Quòd per appellationem causa principalis, super qua appellatum est, devolvatur ad Iudicem ad quem, ita ut hic Iudex non tantum de iustitia appellationis cognoscere possit, sed causam etiam principalem judicare, & decidere possit, ac debeat ex *c. Ut debius 59. h. r.*